

Luitenanten wegen kunst op een mooie manier

THEATER Luitenantenduetten door De Warme Winkel. Gezien: 21/4 in de bunker in het Vondelpark. Aldaar t/m 28/5. Reserveren via Frascati. Meer informatie op www.dewarmewinkel.nl.

★★★★☆

Stil zitten ze rond de kachel. De acteurs Vincent Rietveld en Ward Weemhoff zien eruit alsof ze hier al jaren verblijven. De met paardendekens omzoomde ruimte bevindt zich in één van de bruggenhoofden waar de Van Baerlestraat het Vondelpark kruist, en die vroeger dienst deed als bunker. Het is er bedompt en opvallend koel. Als erboven een tram langs rijdt, opent een deur, maar voordat de twee mannen naar binnen kunnen is de tram alweer voorbij en gaat de deur weer dicht.

Theatergroep De Warme Winkel vestigde de afgelopen jaren haar naam met een serie voorstellingen over Oostenrijkse kunstenaars en eerder dit seizoen maakten ze in Rotterdam de weergaloze voorstelling *Poëten en bandieten* over de Russische dichter Boris Rhyzy. Voorstellingen als een non-fictieboek, waarbij lezing, quiz en Wikipediakennis moeiteloos werden gecombineerd uitzinnige theatrale fantasie. Hun nieuwe voorstelling *Luitenantenduetten* ontbeert zo'n strakke dramaturgie, maar binnen de associatieve vorm weten de makers opnieuw schitterende en dolkomische scènes te maken.

Het is eerst even zoeken naar het verband tussen Rietveld in bruidsjurk met een Duitse tekst, Weemhoff die luchtdrums speelt, de weergaloze slapstick met geweren, stoelen

en kapotte laarzen, het lied van Monteverdi dat ze samen zingen en de foeilelijke cover van *Another day in paradise* die ze nadrukkelijk niet meezingen. Maar gaandeweg wordt het duidelijker. Wordt hier wellicht

Warme Winkel maakt weer schitterende en dolkomische scènes

de kunst gewogen en gered? Zijn deze luitenanten de beschermers van wat nog over is?

De mooiste scène is als Rietveld vertelt over een rots die bij de Chinese dichter Lan Ying in de tuin stond. Die tekende hem op papier, een tijdschrift publiceerde een reproductie, Rietveld heeft die overgetrokken op

sheets en met behulp van een overheadprojector schildert hij dat weer op de muur.

Eerder heeft Ward Weemhoff al tergend langzaam de vijf elementen van een welsprekend kunstwerk voorgedragen; vast een bijna verloren gegaan citaat van een vergeten kunstenaar. Als kunst blijft herhalen of in regels wordt gevat is het einde nabij.

En na deze tot nadenken stemmende conclusie slaat de stemming om, want De Warme Winkel zet zichzelf neer als frontsoldaten in de Nederlandse *culture wars* en vraagt het publiek geen toegangsprijs, maar een 'vrijwillige' bijdrage, die na afloop van de voorstelling op onbetaalbare wijze door Rietveld uit je zak wordt geklopt.

SIMON VAN DEN BERG